ชื่อวิทยานิพนธ์ การป้องกันกำจัดหอยเชอรี่ในนาข้าวของเกษตรกรตำบลท่าลาดขาว อำเภอโชคชัย จังหวัดนกรราชสีมา

ผู้วิจัย นางสาวลำใย เพ็ชรนิล **รหัสนักศึกษา** 2549001275

ปริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ คร. เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ (2) รองศาสตราจารย์ คร. สินีนุช ครุฑเมือง แสนเสริม ปีการศึกษา 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร (2) ความรู้ เกี่ยวกับหอยเชอรี่ (3) การป้องกันกำจัดหอยเชอรึ่ของเกษตรกร (4) ปั๊ณหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกร ้ประชากรที่ศึกษา คือ เกษตรกรที่มีภูมิลำเนาในตำบลท่าลาดขาวและขึ้นทะเบียนผู้ปลูกข้าวกับ ้สำนักงานเกษตรอำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ปี 2554/2555 จำนวน 394 ราย สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ได้กลุ่ม ้ตัวอย่างจำนวน 200 คน เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประมวลผลด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ก่าความถี่ ก่าร้อยละ ก่าต่ำสุด ก่าสูงสุด ก่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) เกษตรกรมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศชาย มีอายเฉลี่ย 51.79 ปี มากกว่าสองใน ้สามจบชั้นประถมศึกษา มีประสบการณ์ทำนาเฉลี่ย 28.61 ปี สมาชิกในครัวเรือน เฉลี่ย 4.52 คน เป็นแรงงานภาค การเกษตรเฉลี่ย 2.02 คน มีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 20.20 ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกข้าวเฉลี่ย 17.94 ไร่ มีรายได้จากการทำ นาในหนึ่งฤดูกาลเฉลี่ย 133,000 บาท โดยใช้เงินลงทุนเฉลี่ย 40,800 บาท เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ้ด้านการเกษตรจากเพื่อนเกษตรกรและร้านจำหน่ายสารเคมีเพื่อการเกษตร มากกว่าครึ่งหนึ่งได้รับจากเจ้าหน้าที่ ของรัฐและ โทรทัศน์ (2) ความรู้เกี่ยวกับหอยเชอรี่ของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรมากกว่าครึ่งหนึ่งมีความรู้มาก (3) การป้องกันกำจัดหอยเชอรี่ในนาข้าว พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ทำนา 2 ครั้งต่อปีและประสบปัญหาหอยเชอรี่ ทำลายต้นข้าวในระยะข้าวกล้า (อายุ 5-20 วัน) ได้รับความเสียหายมากที่สุด เกษตรกรเกือบครึ่งเก็บตัวและไข่หอย ทิ้งโดยไม่ใช้ประโยชน์ ใบพืชที่นิยมใช้ล่อหอยเชอรี่ คือใบมะละกอ เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสามที่อาศัยศัตรู ธรรมชาติ คือ เป็ด นกกระขางและนกปากห่าง ช่วยกำจัดหอยเชอรี่ และเกษตรกรมากกว่าครึ่งหนึ่งนิยมใช้ กาก เมล็คชากำจัคหอยเชอรี่ในกรณีน้ำน้อย มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้สารเกมี (อะบาเม็กติน) กำจัคหอยเชอรี่ในกรณีน้ำมาก และมากกว่ากรึ่งหนึ่งป้องกันกำจัดหอยเชอรี่ โดยใช้วิธีผสมผสาน(4)ปัญหาและข้อเสนอแนะ เกษตรกรส่วนใหญ่ ประสบปัญหาในค้านต่างๆในระคับปานกลาง และประสบปัญหามากในเรื่องการเก็บตัวและไข่หอยเชอรี่ เนื่องจากแปลงนาข้างเคียงไม่เก็บ เกษตรกรมีข้อเสนอแนะให้ จัดอบรมเกษตรกรเกี่ยวกับการใช้สมนไพรใน ท้องถิ่นที่ช่วยป้องกันกำจัดหอยเชอรี่ ,ส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงเป็ดครัวเรือนละ 10 -20 ตัว รณรงค์ให้เกษตรกร ช่วยกันเก็บหอยเชอรื่มาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น

<mark>ี คำสำคัญ</mark> การป้องกันกำจัดหอยเชอรี่ เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ตำบลท่าลาดขาว อำเภอ โชคชัย จังหวัดนครราชสีมา

Thesis title: Golden Apple Snail Control in Rice Fields by Farmers in ThalatKhao Sub-District, Chok Chai District, Nakhon Ratchasima Province

Researcher: Miss Lumyai Phetnin; ID: 2549001275;

Degree: Master of Agriculture (Agricultural Extension and Development);

Thesis advisors: (1) Dr. Benchamas Yooprasert, Associate Professor ; (2) Dr. Sineenuch Krutmuang Sanserm, Associate Professor; **Academic year:** 2012

Abstract

The purposes of this research were to study (1) socio-economic circumstance of farmers (2) knowledge about golden apple snail (3)control to eradicate golden apple snail of farmers (4) problems and suggestions of farmers.

The population was 394 farmers whose domicile was ThalatKhao Sub-District and registered rice-farming with the Office of Agricultural Extension.in Chok Chai District, Nakhon Ratchasima Province during the year 2011-2012. Stratified random sampling was used in selected sample, a number of 200 samples were selected. Data was collected by structured interview. Data obtained was processed by computer programs and statistics used comprised of frequency, percentage, minimum value, maximum value and standard deviation.

Research findings were. (1) More than half of the farmers were male with the average age at 51.79 years. More than two-third of them completed primary education level. Their average experience in rice-farming was 28.61 years. Their average number of household member was4.52 persons. Their average number of agricultural labor was 2.02 persons. Their average agricultural area was 20.20 rai. Their average rice field was 17.94 rai. Their average income from seasonal rice farming was 133,000 baht spending an average capital 40,800 baht. Most of them received agricultural information from farmer fellows and from agricultural chemical substance shop. Over half of them received updated news from authorities and television. (2) Farmers knowledge about golden apple snail was at medium level. (3) For protection and eradication of golden apple snail in rice field, it was discovered most of the farmers rice-farming was twice a year and they seriously encountered with golden apple snail problem, destroying young rice plants aged 5-20 days which seemed to bethe most damaged. Almost half of them picked away golden apple snail and its eggs without making use of papaya leaves that most other people used to lure golden apple snail. Over one-third made use of natural enemy i.e. duck, egret and open-billed stork to help eradicate golden apple snail. Besides, over half of the farmers used tea seeds for golden apple snail eradication in case of little water. Only the minority used chemical substance (Abamectin) in case of lotsof water. Over half of them applied mixed methods for golden apple snail control. (4) Problems and suggestions; most of them experienced with many problems at medium level but the serious one was picking away golden apple snail because unfortunately, the neighboring rice fields did not pick away golden apple snail.

Their suggestions were to organize a training and promotion of golden apple snail control in rice fields by making use of existing local herbs, encouraging farmers to raise 10-20 ducks in each household and launching a campaign of picking golden apple snail for making more use.

Keywords: Channeled Apple snail Control, Rice Farmers, ThalatKhao Sub-District, Chok Chai District, NakhonRatchasima Province